

॥ ओ३म् ॥

નવ પુસ્તકમાળા સં. ૧૪

મહાન યનો

(સીનોર હાઈસ્કૂલમાં)

પં. જ્ઞાનેન્દ્રજી સિદ્ધાન્તભૂષણે આપેલું આશ્રયણ.
૧૯૫૮.

અર્થઘટ્ટ મહાન યનો એ છે.

સંસાર તેના ચરણોમાં શિર ધુકાવે છે.

પ્રકાશક: મહાગુજરાત પુસ્તક પ્રકાશન મંડળ
મરોલી જનર (જી. સુરત)

મૂલ્ય ૦-૦-૩

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૨૬૮ કિંમત ૦.૦૩.

ગ્રંથનામ મહાન ળને

વર્ગિક ૪૬૪:૭૨

વૈદિક ધર્મના પ્રચાર માટે

ગૂર્જર ભાષામાં અનુપમ સાહિત્ય

મૂલ્ય

નાના બાળકો માટે

(૧)	બાળકોપયોગી ધર્મશિક્ષા	૦-૨-૬
	સાધારણ બુદ્ધિવાળાં બાળકો માટે	
(૨)	જ્ઞાનામૃત (પ્રથમ ભાગ)	૦-૫-૬
	ધર્મજ્ઞાસુઓ માટે	
(૩)	મૂર્તિપૂજા રહસ્ય	૦-૦-૩
(૪)	વૈદિક ધર્મની સાર્વભૌમતા	૦-૬-૦
(૫)	સહશિક્ષણ એક રોગ	૦-૦-૯
(૬)	આર્ય	૦-૧-૦
(૭)	રાષ્ટ્રીય મહાસભા અને આર્યસમાજ	૦-૧-૦
(૮)	હૈદ્રાબાદ સત્યાગ્રહ સંગ્રામ	૦-૨-૦
(૯)	હૈદ્રાબાદ સત્યાગ્રહ સંગ્રામ સાંપ્રદાયિક નહીં હૈ	૦-૨-૦
(૧૦)	મૃત્યુથી બચવાનો ઉપાય	—
(૧૧)	જગદ્ગુરુ દયાનન્દ	—
(૧૨)	જનગણના અને આર્યોનું કર્તવ્ય	—
(૧૩)	પ્રતાપ જયન્તિ પર (રાજપીપળામાં) આપેલું વ્યાખ્યાન	૦-૦-૬
(૧૪)	મહાન બનો (સીતાર હાઇસ્કૂલમાં) આપેલું વ્યાખ્યાન	૦-૦-૩

પ્રાપ્તિસ્થાન:—

વ્યવસ્થાપક:—મહાગૂર્જરાત પુસ્તક પ્રકાશન મંડલ

પો. મરોલી બજાર (જી. સુરત)

મહાનુ બનો

શિખર પર ચઢતાં શિખો.

ભારતના આજના વિદ્યાર્થીને પૂછવામાં આવે કે તમે બધીને શું કરશો ? તે ઉત્તર આપે છે કે “ હું માસ્તર કે તબાટી બનીશ.” અંગ્રિજના નાના બાળકને એજ પ્રશ્ન પૂછશો તો તે કહે છે કે હું શાસન કરીશ. હું રાજ્ય કરવાને માટે જન્મ્યો છું. જેનો ઉદ્દેશ મહાનુ હોય છે તે અવશ્ય મહાનુ બને છે; પરંતુ જેનો ઉદ્દેશ નીચો હોય છે તે ઉન્નતિ કરી શકતો નથી. જે ઉચ્ચ આદર્શનું સેવન કરે છે તે અવશ્ય ઘોડોધણો ઉન્નત થશે; પરંતુ જેનો આદર્શ કાપુરુષ વા મુષક અંજલીના સમાન હોય છે તો તે પોતાના ધ્યેયથી પશુ નીચોજ રહે છે. જે પર્વતના શિખર સુધી પહોંચવા આહે છે તે પ્રયત્નથી ત્યાં કદાચ ન પહોંચાય તો તેની પાસે તો અવશ્ય પહોંચી જશે; પરંતુ તે અર્ધે સુધી જવા ચાહશે તો તે તળેટીમાં જ રહેશે. તેથી પ્રત્યેક વિદ્યાર્થીએ પોતાનો ધ્યેય મહાનુ રાખવો જોઈએ.

પોતાના પર વિજય મેળવનાર સાચેજ મહાનુ છે.

સંસાર તેના ચરણોમાં શિર ઝુકાવે છે.

મહાનુ એ પ્રકારના હોય છે. પ્રથમ બીજાને દુઃખ આપ્યા વગર મહાનુ બને છે અર્થાત્ બીજાના દુઃખથી દુઃખી થાય છે અને એ દુઃખ દૂર કરવાને પ્રયત્ન કરે છે જેથી મહાનુ બને છે. બીજા પ્રકારના બીજાઓને દુઃખ આપી મહાનુ બને છે—મરીઓનાં ભોહી વહેવડાવે છે, કેટલાંક બાળકોને નિરાધાર બનાવે છે, કેટલીક બહેનોને વિધવા બનાવે છે અને મહાનુ બને છે. પહેલા પ્રકારના પુરુષો સંસારને માટે આશીર્વાદરૂપ થઈ પડે છે. બ્યારે બીજા સંસારને માટે શાપરૂપ બને છે. એ બંનેમાં પ્રથમ પ્રકારના ઐશ્વર્ય

ગણાય છે. ઉદાહરણ માટે મહારાજ યુધિષ્ઠિર મહાન્ હતા. શું તેમની પાસે ધન, ભૂમિ અથવા જન વધારે હતાં તેથી તેઓ મહાન્ હતા? નહીં. શિશુપાળે રપટ શબ્દમાં કહ્યું હતું કે “હું યુધિષ્ઠિરને મહાન્ માનું છું. હું જાણું છું કે તેની પાસે વધારે ભૂમિ, ધન વા લશ્કર નથી પરંતુ તે ધાર્મિક છે તેથી હું તેને મહાન્ માનું છું.” સંસારનો ઇતિહાસ લખનાર લેખકે અશોકને પણ મહાન્ માન્યો છે. યુદ્ધ, ઇસામસીહ, ડાયોગનીજ, સુક્રાત, શંકર અને દયાનંદ એ પણ મહાન્ ગણાય છે. જે ખીજ પ્રકારથી મહાન્ ગણાયા છે, તેમાં સિકન્દર, નેપોલિયન આદિ છે. પહેલાપ્રકારના મહાન્ પુરુષોએ દેશો પર આક્રમણ કરી વિજય નથી પ્રાપ્ત કર્યા છતાં પણ મહાન્ ગણાયા છે. યુધિષ્ઠિર અને અશોકને માટે કહી શકાય કે તેમણે દેશો પર વિજય પ્રાપ્ત કર્યો છે. ઇતિહાસના વિદ્યાર્થીઓ જાણે છે કે એ વિજયને કારણે તેઓ મહાન્ ગણાયા નથી; પરંતુ પ્રાણિઓ પ્રતિ સમાનતાને કારણે વા દયાના વ્યવહારને કારણે તેઓ મહાન્ અન્યા છે. સમાનતાનો વ્યવહાર જ્યાંસુધી પોતાના પર વિજય પ્રાપ્ત ન કરી લે ત્યાંસુધી નથી ખતી શકતો. તેમના અતિરિક્ત ખીજ મહાપુરુષો માટે કાઢને એ મત ન હોઈ શકે. તેઓએ તો પોતાના પર વિજય પ્રાપ્ત કરવાથી મહાન્ અન્યા છે. કથિર વસ્ત્રધારી ડાયોગનીજે યુનાનના મહાન્ આદશ્વાહ સામે નિર્બીકતાથી ઉત્તર આપ્યો હતો. વાસ્તવમાં ડાયોગનીજ એ મહાન્ એલેકઝાન્ડરથી પણ મહાન્ કહી શકાય. કારણ કે તેને તેની આવશ્યકતા પડી. અતઃ સિકન્દર સ્વયં તેની પાસે ગયો હતો એ મહાન્ પુરુષ છે. પોતાના પર વિજય મેળવનાર સાથેજ મહાન્ છે, અને આખો સંસાર તેના ચરણોમાં શિર ઝુકાવે છે. એટલુંજ નહિ પરંતુ ખીજ પ્રકારના મહાન્ પુરુષો પણ તેના ચરણોમાં પોતાનાં મસ્તક મૂકી પવિત્ર થયેલા માને છે.

મહાન્ બનવાની ચાવી બ્રહ્મચર્ય છે.

પ્રિય વિદ્યાર્થી બંધુઓ ! તમોને એ પ્રશ્ન સ્વાભાવિક ઉત્પન્ન થતો હશે કે પોતાના પર વિજય કેવી રીતે પ્રાપ્ત થઈ શકે ? મહર્ષિ પતંજલિએ લખ્યું છે “યોગસ્ય ચિત્તવૃત્તિઃ નિરોધઃ” અર્થાત્ ચિત્તની વૃત્તિઓનો નિરોધ કરવો એનું નામ યોગ છે. યોગ એજ પોતાના પર વિજય પ્રાપ્ત કરવાની ચાવી છે. જે યોગ કરે છે તે પોતાના પર વિજય પ્રાપ્ત કરી શકે છે. એજ વાત મહારાજ બુદ્ધે કહી છે. મહારાજ શંકર તેમજ મહર્ષિ દયાનંદે એને પોતાના જીવનમાં ઉતારી છે. તેઓ તો મૂર્તિમાન યોગ હતા. પોતાના પર વિજય પ્રાપ્ત કરવો એનેજ બ્રહ્મચર્ય કહે છે. જે ઇન્દ્રિયો પર વિજય પ્રાપ્ત કરે તે બ્રહ્મચારી છે. અતઃ બ્રહ્મચર્ય વ્રતના વ્રતી બનવાને માટે ચિત્તની વૃત્તિઓનો નિરોધ આવશ્યક છે.

દૃઢ સંકલ્પની આવશ્યકતા

માણસ સંકલ્પ વિકલ્પ કરે છે, જે પોતાના વિચારો પર દૃઢ રહેતા નથી તે વિક્ષિપ્ત-અસ્થિર-ગાંડો કહેવાય છે. જે દૃઢ સંકલ્પવાન હોય છે તે મહાન્ બને છે, તેજ ચિત્તની વૃત્તિઓનો નિરોધ કરી શકે છે. અતઃ દૃઢ સંકલ્પની આવશ્યકતા છે. બ્રહ્મચર્યને માટે દૃઢ સંકલ્પ આવશ્યક છે. જે ઇન્દ્રિયો વામ-વિપરીત માર્ગ પર જતી હોય તેને વશ કરવાનો સંકલ્પ હોવો જોઈએ અને એ પણ દૃઢ હોવો જોઈએ, જેથી ખરાબ રસ્તે જતી ઇન્દ્રિયોને વશ કરી શકાય છે.

વીર્યની મહત્તા.

ઇન્દ્રિયોને વશ કરશે તો તમારી શક્તિ અનુપમ રહેશે. જે વીર્યવાન છે તેજ શક્તિમાન છે. જેણે પોતાની વિદ્યાર્થી અવસ્થામાં વીર્યની રક્ષા નથી કરી તે વિદ્યાર્થી ક્ષીણ આયુ બની યુવાવસ્થામાં જ વૃદ્ધત્વને પ્રાપ્ત કરે છે અને જેણે એનો સંભવ કર્યો છે તે

વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ યુવક રહે છે. બીજમ પિતામહ, દયાનન્દ કે રામમૂર્તિને જીવે, તેઓ વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ યુવકોથી વધારે શક્તિ શાળી હતા. ન તો તેમને શરીરનો ધર્મ-વૃદ્ધત્વ, હાડકાંનું વકેત્વ આદિ સ્પર્શી શકતું નથી. જે ગૃહસ્થો વીર્યનો દુરુપયોગ નથી કરતા, સંયમમાં રહે છે તે ગૃહસ્થને પણ વૃદ્ધાવસ્થા સતાવી શકતી નથી. વીર્યનું મૂલ્ય શું છે એ સમજો! એક મણ ખાણ પદાર્થ ખાવામાં આવે અને તે બધો પચી જાય અને પછી તેનો રસ થાય તો તેમાંથી ૧ શેર લોહી બને છે, અને એક શેર લોહીમાંથી ૨ તોલા વીર્ય બને છે. મનુષ્ય સંયમનો નાશ કરીને આટલી બધી મૂલ્યવાન વસ્તુનો દુરુપયોગ કરે છે એવા મનુષ્યો દુર્બળ બની શીઘ્ર મૃત્યુપાશમાં સપડાય છે. ધણી થોડા વિદ્યાર્થીઓ હશે કે જેઓ પોતાની અમૂલ્ય વસ્તુ-વીર્યની રક્ષા કરે છે. જેઓ એની રક્ષા કરે છે તેની રમરણશક્તિ ધણી તીવ્ર હોય છે. ખીજા એક ક્લાકમાં જે પાઠને યાદ કરે છે તે પાઠ વીર્યની રક્ષા કરનાર ૧૦ મિનિટમાં યાદ કરી શકે છે. અતઃ વિદ્યાર્થીઓએ વીર્યની સતત પ્રયત્ન કરીને પણ રક્ષા કરવી જોઈએ. વિદ્યાર્થીઓમાં હસ્તમૈથુન (Master-Bation) કરવાની કુટેવ પ્રાયઃ જોવામાં આવે છે. એનાથી નિર્જાતા અને યુવાવસ્થામાં વૃદ્ધત્વને પ્રાપ્ત કરી, પોતાના જીવનને હમેશને માટે નષ્ટ કરે છે. તેના મુખ પર પિળાશ, તેની આંખો ડાંડી ચાલી ગયેલી હોય છે. આંખોની ચારે બાજુની ચામડી પર કાળું વર્તુલ બની જાય છે. અને જે ત્રિવિદ્યાર્થી વીર્યની રક્ષા કરે છે તેની મુખાકૃતિ સુંદર અને દર્શનીય હોય છે.

ब्रह्मचर्येण तपसा देवा मुत्युमुपाप्नत ॥ अथर्व०
બ્રહ્મચારી (વીર્યની રક્ષા કરનાર પુરુષ) પોતાની શક્તિથી મૃત્યુને પણ પાછું ઠેલે છે.

राजा राष्ट्रं विरक्षति ॥ अथर्व०

રાજા રાજ્યની રક્ષા પણ એનાથી જ કરે છે. અતઃ પ્રેમીભાઈઓ !
વીર્યની મહત્તા જાણી તેની રક્ષા કરો.

વીર્યરક્ષાના માર્ગ.

જેઓ એ રાગના શિકાર બન્યા હોય, તેઓને નીચે જણાવેલા
માર્ગોનું અવલંબન ઉપયોગી સિદ્ધ થશે.

(૧) દૃઢ સંકલ્પઃ સૌથી પ્રથમ તેણે એ કુટેવ છોડવાને
માટે દૃઢ નિશ્ચય કરવો જોઈએ કે હું અવશ્ય એને છોડી
દઈશ અને પોતાને મહાન બનાવીશ.

(૨) આલસ્ય ત્યાગઃ પ્રમાદી થઈને એસી ન રહે પરંતુ
સતત શારિરીક કાર્ય કરતો રહે એટલું જ નહિ પરંતુ મનને
પણ સતત કાર્યમાં જોડે. એટલે સુધી તેમની પાસે કાર્ય કરાવો
કે તે બંને થાકીને લોથપોથ થઈ જાય. આ રીતે તમારા મનમાં
ખરાબ વિચારો ઉત્પન્ન નહિ થાય. જેથી તમે સ્વપ્ન અને
તેનાથી થનારી ક્ષતિથી બચી જશો.

(૩) આશાવાન બનોઃ એવા વિદ્યાર્થીઓએ નિરાશાનું
સેવન ન કરવું જોઈએ; પરંતુ પ્રયત્ન કરતા રહેવું જોઈએ જેથી
એવાં કારણો દૂર થાય. અતઃ નિરાશાની ભાવનાને તો સદાને માટે
નસાડી મૂકવી જોઈએ. જો નિરાશાને નહિ નસાડો તો તે રાગ
વધતો ને વધતો જ જશે જેથી તમારી શક્તિ ક્ષીણ થઈ જશે.
એવી ભાવના કરવી જોઈએ કે “હું સારો થતો જાઉં છું.” રાગ
પણ નાસતો જાય છે. મારી મુખાકૃતિ સુંદર બનતી જાય છે.
આવી ભાવનાથી તમેને અવશ્ય લાભ થશે.

(૪) આહારઃ આ વિષય પર પણ ઘણું કહી શકાય. બાળ
તો માત્ર સંકેતજ કરે છું કે “જેવા પ્રકારનું ભોજન ખાશે
તેવા પ્રકારનું શરીર અને મન બનશે. જમંત્રીમાં કહેવત પ્રચલિત
છે. “As a man eateth so is he” આપણું શાસ્ત્ર

પણ કહે છે કે “આહારશુદ્ધો સત્ત્વશુદ્ધિઃ” એનો જ અનુવાદ ગૂજરાતીમાં છે કે “અન્ન તેવા ઝોડકાર”. અતઃ તમારે બોજન શુદ્ધ અને સાત્ત્વિક હોવું જોઈએ. તમે બજારેનું જુસુ વા બજાર્યાં ખાધને વીર્યરક્ષા કરવા ચાહો તો તે આકાશ કુસુમના સમાન છે. અને તેલ, મરચાં, હીંગ, આમલી, માંસ, દારૂ, તાડી આદિના બોજનથી વીર્યની રક્ષા કરવાના વિચાર અપુષ્પવત્ છે. અતઃ એવા પદાર્થોના ત્યાગ કરવો જ વાંચ્છનીય છે.

(૫) વિહારઃ સુવા, ઉઠવા, બેસવાનો વિચાર કરવો જોઈએ. બોજન કર્યા બાદ બે કલાકનો અંતર રાખવો જોઈએ. તેમજ પાણી પીધા પછી ૦૫ કલાક ફરવું જોઈએ પછી સુવું જોઈએ. સ્વચ્છ હવામાં બમણુ આવશ્યક છે.

(૬) સ્નાનઃ ઠંડા પાણીથી સ્નાન કરવું જોઈએ. એમાં ઘણા ગુણ છે. શરીરમાં રક્તર્તિ, સહનશીલતા અને વિદ્યુત્ શક્તિમાં વધારો થાય છે.

(૭) શયનઃ સુવાનું સ્થાન પવિત્ર અને હવાવાળું હોવું જોઈએ. ખિસ્તરો કઠણુ હોવો જોઈએ. સુવા માટે લાકડાના ખાટલા વધારે ઉપયોગી સિદ્ધ થયા છે.

(૮) વ્યાયામઃ શારિરીક વ્યાયામમાં—દણ્ડ, બેઠક, દૌડ આદિ ઉપયોગી છે. આસનોના પ્રયોગ પણ ઘણો જ લાભ આપે છે. આસનોમાં શીર્ષાસન, પાદાંશુલાસન, જનુશિરાસન આદિ છે.

(૯) સંગઃ ગંદિ વાતો થતી હોય ત્યાં ન ઉભા રહો. “સર આધ્મિક ન્યુટને” પોતાના મિત્રની મૈત્રી ત્યારથી તોડી કે જ્યારે તેણે તેને ગંદિ વાત કહી. ન્યુટને હંમેશને માટે તેને દૂર કર્યો. ગંદિ વાતોથી તમારા પર કુસંસ્કાર ન પડે તેથી તમારે એવાઓની સંગત છોડી દેવી જોઈએ. વાચન પણ એક સંગત છે. અતઃ ઉપન્યાસ આદિ ખિલત્સ શ્રંગારયુક્ત પુસ્તકો તેમજ સિનેમા

આદિને છોડવાં જોઈએ. કામવાસનાથી યુક્ત બનીને સ્ત્રીઓનું દર્શન તેમજ યોગ્ય ઉત્તરની કન્યાનો સ્પર્શ પણ ત્યાજ્ય છે.

(૧૦) બીડી અને ચાહુ : વિદ્યાર્થીઓમાં બીડી તેમજ સિગરેટનો ખણોજ પ્રચાર છે. સાથે ચહાનો પણ શોખ હોય છે. આજે તો ફેવળ એ જ સકેત કડું છું કે એ માદક તેમજ ઝેરી પદાર્થ છે. અતઃ એનો ત્યાગ આવશ્યક છે.

સમાજને સૂચના.

અધ્યાપકોનું કર્તવ્ય છે કે પોતાના વિદ્યાર્થીઓને સમય સમય પર બ્રહ્મચર્યનો ઉપદેશ આપે. તેમને કોઈ પણ પ્રકારથી સમજાવે.

માતાપિતાએ સમજાવું જોઈએ કે પોતાના બાળકો માટે કોઈ પણ પ્રકારની એવી ચેષ્ટા ન કરે કે જેથી તેના બ્રહ્મચર્ય વ્રતમાં આધ આંધ અને જો તે ખરાબ મંગલિમાં ફરતો હોય તો તેને બચાવે.

મનુષ્ય સમાજમાં આ એક અનુચિત વિચારનો પ્રચાર થયો છે કે દેશ, ગતિ વા ધર્મનું કાર્ય કરનાર મનુષ્ય દુરાચારી હોય તો પણ લોકો તેની ઉપેક્ષા કરતા નથી, તેના પર ધ્યાન આપતા નથી. તેના આ સોંથી મોટા દુર્ગુણને નજાવી લે છે. આવા વિચારો સમાજને માટે હાનિકર છે. વળી કેટલાક લોકો તો દુરાચારી હોય તો તેને કહે છે કે “જુઓ, કેવો ચાલાક છે? તેણે અમુકને બ્રહ્મ કર્યો, તેનું શિવળ લૂટયું.” આવા મનુષ્યોને બ્રહ્મ અને નિકૃષ્ટ માનવા જોઈએ. ગાળો બોલવી એ પણ પ્રથા પડેલી છે એનો પણ વિનાશ કરવો જોઈએ.

પ્રિય બંધુઓ! મહાન્ બનવા માટે બ્રહ્મચર્યનું સેવન કરો. એના સેવનથી મહાન્ બનશો. મહાન્ બની દેશ, ગતિ અને ધર્મની રક્ષા કરો. તમારી પાસે તમારા અધ્યાપકો, તેમજ માતા પિતા અને સહ્ય પુરુષોએ એજ આજ્ઞા રાખી છે.

राष्ट्रीय प्रार्थना

ओ३म् आ ब्रह्मन् ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायताम् ।
 आ राष्ट्रे राजन्यः शूर इषंव्योऽतिव्याधी महारथो
 जायताम् । दोग्धी धेनुर्वोढाऽनड्वानाशुः सप्तिपुरन्धि-
 र्योषा जिष्णू रथेष्ठाः सभेयो युवास्थ यजमानस्य वीरो
 जायताम् । निकामे निकामे नः पर्जन्यो वर्षतु, फलवत्यो
 न ओषधयः पच्यन्ताम् । योगक्षेमो नः कल्पताम् ।

यजु० २२ । २२ ॥

हे जगदीश दयालु ब्रह्म प्रभु सुनिये विनय हमारी,
 हों ब्राह्मण उत्पन्न देश में, धर्म कर्म व्रत धारी ।
 क्षत्रिय हों रणधीर महारथि धनुर्वेद अधिकारी,
 धेनु दूध वाली हों सुंदर, वृषभ तुंग बलधारी ।
 हों तुरंग गति चपल अंगना हों स्वरूप गुणवाली,
 विजयी रथी पुत्र जनपद के रत्न तेज बलशाली ।
 जब ही जब हम करें कामना जलधर जल बरसावें,
 फलें पकें बहु सुखद वनस्पति योगक्षेम सब पावें ।

બ્રહ્મચર્યના મહિમા

આચાર્ય અને રાજપુરુષ બ્રહ્મચારી હોવા જોઈએ

આચાર્યો બ્રહ્મચારી બ્રહ્મચારી પ્રજાપતિઃ ।

પ્રજાપતિ વિરાજતિ વિરાડિન્દ્રો ભવેદ્વશી ॥

રાષ્ટ્રમાં બધા અધ્યાપકો અને રાજકર્મચારીઓ * બ્રહ્મચારી હોવા જોઈએ. યોગ્ય પ્રકારથી (પુત્રવત્) પ્રજાનું પાલન કરનાર શોભાને પ્રાપ્ત થાય છે. જે જિતેન્દ્રિય રાજપુરુષ હશે તે ઇન્દ્ર કહેવાશે.

બ્રહ્મચર્યેણ તપસા રાજા રાષ્ટ્રં વિરક્ષતિ ।

આચાર્યા બ્રહ્મચર્યેણ બ્રહ્મચારિણમિચ્છતે ॥

રાષ્ટ્રનો અધિકારી બ્રહ્મચર્ય-વિદ્યાધ્યયન અને વીર્ય સંરક્ષણ રૂપ તપ દ્વારા રાજ્યની રક્ષા કરે છે. આચાર્ય બ્રહ્મચારી વિદ્યાર્થીને ચાહે છે.

બ્રહ્મચર્ય એ જ અમરજીવન

બ્રહ્મચર્યેણ તપસા દેવા મૃત્યુમાપાદ્યત ।

ઇન્દ્રો હ બ્રહ્મચર્યેણ દેવેભ્યો સ્વરા ભરત ॥

દેવો પણ બ્રહ્મચર્યના તપથી મૃત્યુને દૂર કરી અમર થયા છે. બ્રહ્મચર્યના બળથી ઇન્દ્ર-જીવાત્મા ઇન્દ્રિયોને તેજસ્વી બનાવે છે.

કન્યાઓને બ્રહ્મચર્યનું પાલન

બ્રહ્મચર્યેણ કન્યા યુવાનં વિન્દતે પતિમ્ ।

અનર્હવાન્ બ્રહ્મચર્યેણાશ્વો ઘાસં જિગીર્ષતે ॥

બ્રહ્મચર્યવ્રતનું પાલન કર્યા પછી કન્યા બ્રહ્મચારી યુવક પતિને પ્રાપ્ત કરે છે. બ્રહ્મચર્યના બળથી વૃષભ અને અશ્વ સંયુક્ત પુરુષ ભોગ્ય પદાર્થોનો ભોગ કરે છે.

*જે ગૃહસ્થી સંયમપૂર્વક જીવન વ્યતીત કરે છે તે પણ બ્રહ્મચારી છે.

આર્યસમાજના નિયમો

- ૧ સર્વ સત્યવિદ્યા અને જે પદાર્થ વિદ્યાથી જાણવામાં આવે છે, તે સર્વનું આદિ મૂળ પરમેશ્વર છે.
- ૨ ઇશ્વર સમ્યક્દાનંદ સ્વરૂપ, નિર્વિકાર, સર્વશક્તિમાન, ન્યાયકારી, દયાળુ, અનંત, અજન્મા, અનાદિ, અનુપમ, સર્વાન્તર્યામી, અજર, અમર, અભય, નિત્ય, પવિત્ર, અને સૃષ્ટિકર્તા છે; તેની જ ઉપાસના કરવી યોગ્ય છે.
- ૩ વેદ સર્વ સત્ય વિદ્યાઓનું પુસ્તક છે. વેદનું જાણવું, જાણાવવું અને સાંભળવું, સંભળાવવું એ સઘળા આર્યોનો પરમ ધર્મ છે.
- ૪ સત્ય ગ્રહણ કરવામાં તે અસત્ય છોડવામાં સદા તૈયાર રહેવું જોઈએ.
- ૫ સર્વ કામ ધર્માનુસાર અર્થાત્ સત્ય અને અસત્યનો વિચાર કરીને કરવાં જોઈએ.
- ૬ સંસારનો ઉપકાર કરવાં અર્થાત્ શારીરિક, આત્મિક અને સામાજિક ઉન્નતિ કરવી એ આ સમાજનો મુખ્ય ઉદ્દેશ છે.
- ૭ સર્વની સાથે પ્રીતિપૂર્વક ધર્માનુસાર યથાયોગ્ય વર્તવું જોઈએ.
- ૮ અવિદ્યાનો નાશ અને વિદ્યાની વૃદ્ધિ કરવી જોઈએ.
- ૯ દરેક આર્ય પોતાની ઉન્નતિથી મંતુષ્ટ ન રહેવું જોઈએ; પરંતુ સર્વની ઉન્નતિમાં જ પોતાની ઉન્નતિ સમજવી જોઈએ.
- ૧૦ સઘળા મનુષ્યોએ સામાજિક સર્વહિતકારી નિયમ પાળવામાં પરતંત્ર અને સ્વહિતકારી નિયમમાં સ્વતંત્ર રહેવું જોઈએ.

શ્રી. રામજી પુંજ 'આર્યપ્રકાશ' પ્રેસ, આર્યનૈશઃ, આણંદમાં રણછોડભાઈ વહેરીભાઈ પટેલે પ્રકાશક માટે છાપ્યું. તા. ૧૧-૭-૪૦

